

HÍRLEVÉL

A SZELEVÉNYI JÉZUS SZÍVE
RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

2009.szeptember-október

III. évfolyam, 9-10.szám

Október a „rózsafüzér” fényében

**Szükségünk van-e még ma is
Máriára?**

Sokan úgy gondolják, nincs. A Mária-tisztelet csupán hagyomány, giccsessé vált, túlzásba vitt szokás – mondják. Mások meg figyelmeztetően fölemelik mutatóujjukat szerintük Mária elnyomja és elhomályosítja a Megváltó alakját. Pszichológiai érvekkel szeretném bizonyítani, hogy éppen ma miért van olyan nagy szükségünk Máriára, különösen mint példaképre. Mária páratlan jelentősége világosan látható már első említésekor Máté és Lukács evangéliumában. Mert valami egészen különleges történt ezzel az ártatlan leánnyal, Józsefnek, az ácsnak jegyesével: megjelent neki egy arkangyal (Gábor), és hírül adta, hogy gyermeket fogan, és fiút fog szülni. A Biblia utal arra, hogy Mária az égi lény megjelenésekor, köszöntő szavainak hallatán megzavarodott, és – főképpen a hírtől – nagyon megrémült. A régi Izraelben súlyosan elmarasztalták és megkövezték a nem házasságban született gyermeket. Hogyan is remélhette, hogy bárki is hisz neki, ha elmondja az igazságot, amit az angyal közölt vele: a Szentlélek száll rá és a Magasságbeli ereje borítja be árnyékával. Közülünk kinek lenne akkora hite, hogy hozzájárulna ilyesmihhez? De ez a leány, Mária mégis igent mondott Istennek: „Íme, az Úr szolgáló leánya vagyok” – válaszolta az angyalnak. – „Legyen nekem a te igéd szerint.” – Ebből az igenből, ebből az Isten iránti teljes bizalomból fakadt a világ megváltása! Enélkül az igen nélkül nem lenne kiút a bukott, halálra ítélt világból. Ez Mária alapvető jelentősége, és ezért teljes joggal tiszteli és boldognak hirdeti őt minden nemzedék. Minden bizonnyal nem véletlen, hogy az egész nyugati művészetben nincs még egy téma, amellyel olyan sokat és olyan sokféleképpen foglalkoznának, mint ezzel a jelenettel és Krisztus születésével, meg a kis Jézust a karján, az ölében tartó Mária édesanyával. A művészeti alkotások sokasága nem lehet véletlen. De fontos ez a téma azért is, mert egyszerű igazság, minden időnek szóló példamutatás tárul föl benne: Mária találkozása az angyallal megmutatta, hogy a hit Isten iránti teljes bizalmat jelent, azt jelenti, hogy minden fenntartás nélkül „igen”-t mondunk Isten akaratára még akkor is, ha a „nem”

sokkal ésszerűbb lenne. Ezenkívül a hit azt is jelenti, hogy figyelünk, odahallgatunk, elfogadunk, beleegyezzük, és legyőzzük félelmünket. (Ezért mondja az angyal: „Ne félj, Mária!”) A hit azt jelenti: tudjuk, hogy az igennel nem bajoktól mentes, valószínűleg nem könnyű sorsot választunk, de ezt a szerető Isten akaratának elfogadása és – akár a szenvedésnek is – türelmes elviselése fölragyogtatja. Az Istennel való ilyen együttműködés boldoggá teheti az embert, teljességet, értelmet és halhatatlanságot ad életének. Milyen nagyszerű példa! És mennyire érvényes minden időre. A mai ember különösen ki van téve a kísértésnek, hogy félretegye Máriát mint példaképet. Ennek első következményeként ma nem feltétlenül tartják szükségesnek, hogy az anyák leendő gyermekükre igent mondjanak. Németországban évente 300.000 meg nem született gyermeket gyilkolnak meg az anyaméhben törvényesen. Pedig ők is Isten teremtette lelkek. Milyen sok nőt ér ma a kísértés, ezt suttogja a fülébe: „Szabadulj meg tőle, meg szabad tenned, hiszen fizeti a biztosítót! Szabadulj meg tőle, hiszen csak megnehezíti az életedet, megakadályozza önmegvalósításodat, nem tudod pályádon a képességeidnek megfelelő gyakorlatot megszerezni. Akadálya lesz érvényesülésednek, nem teszi lehetővé, hogy férjtől függetlenül elismert és tehetős légy, és saját elképzelésed szerint éld az életedet!” Sok fiatal asszonyban azonban a máriás szellem ellentmond ennek: Mégis akarom a gyermeket. Ha a mi modern, fiatal anyáink hallgatnának Mária szavára – azaz nem nyomnák el magukban az anyai érzést –, hamarosan éreznék, hogy az anyaság elfogadása – „igen” mondása az először sokkal nehezebbnek tűnő útra – teszi őket Isten előtt igazán értékesé, és nemesíti meg őket.

Az anya élete minden fáradozásával, gondjával, minden aggodásával gyermekéért, gyermeke fejlődéséért nagyon Isten kedvére való. Ettől lesz élete valóban értékes. Érti, hogy életének van értelme, és ez a tudat megvédi attól a veszélytől, hogy mindent értelmetlennek tartson, még a saját életét is, és így boldogtalan legyen. Keresztény ember számára ugyanis nincs nagyobb érték, mint szeretetkapcsolatban élni embertársával, és ki lehet közelebb egy édesanyához, mint az a kis emberke, aki a testéből fakadt? A gyermek pedig nem csak édesanyjának, nem csak a családjának nagy, áldást hozó érték. Az anyai hivatás a társadalom számára is értékesebb minden más élethivatásnál. Gazdasági válságba is azért jutottunk, mert erről megfeledkeztünk. Ha nem elég anya és apa mond igent a jövő nemzedék

világra hozására, csakhamar nem lesz elég pénz arra, hogy az öregek nyugdíját ki tudják fizetni. Ez ma már világosan látszik. Ezért lehetett korábban megjósolni, hogy a XX. század vége felé a nyugdíjak kifizetése problémát fog okozni. A helyzet az, hogy ahol a máriás „igen”-ből önző „nem” lesz, ott *nemzet halálvárható*. És még egy szempont. A gyermek máriás nevelése akkor hathatós és mértéktartó, ha anyaként tudatosítjuk magunkban, hogy ez a drága gyermek-csira Isten terve szerint való lény, Istennek teljesen új teremtménye, és nem azonos egyetlen vérokonával sem. Akkor, ha világosan látjuk, amit Máriának élete folyamán több alkalommal is tudomására hoztak, hogy Istennek e tulajdona, az új kis ember csupán ránk van bízva, de nem a mienk. Tehát nem bánhatunk vele úgy, mint a szobrász a kőtömbbel, amelyet saját tetszése szerint alakíthat. Isten kertjében egy csodálatos növénynek csupán a kertészei vagyunk, felelősek gyermekünk fejlődéséért. Ha ezt tisztán látjuk, akkor nevelésünk mértéktartó lesz, és meg vagyunk védve a káros túlkapásoktól. A mai pszichológusok tudják, hogy az emberiség kifejlődésének alapja az édesanya önfeláldozó szeretete gyermeke iránt. Erre az anyai szeretetre mint lelki táplálékra van szükség ahhoz, hogy a gyermekből szeretni képes, dolgozni tudó, hálás, Istent szerető felnőtt lehessen. A kötődés és a biztonságérzés élménye nélkül még a lelkiismeret sem tud kellőképpen kifejlődni a gyermekben. Nem olyasmire a nyugati Mária-tisztelet, mint a Szentlélek fényesen világító fáklyája? Máriának és gyermekének bibliai vezércsillaga nem olyan útmutatás-e, amely a keresztény kultúra virágkorában jó gyümölcsöt termelt? És az ipari országokban annyi, csupán önmagáért kapkodó embernek lelki sivársága nem valamiféle büntetés-e olyan kor számára, amely elég merész volt ahhoz, hogy száműzze a Magnificat kinyilatkoztatását: „Mostantól fogva boldognak hirdet minden nemzedék” (Lk 1,48)?

Vajon a mai Mária-jelenések alkalmával nem ezért kéri esedezve az Istenanya, hogy többet imádkozzuk a rózsafüzért? A mai emberek millióinak egész életükön át tartó lelki betegsége nem annak következménye e, hogy balga módon elhanyagolták a Mária-tiszteletet, és emiatt a gyermekeket is? Nem lehetséges-e, hogy ilyen viselkedés kihívja Isten haragját, és a Szűzanya ettől a haragtól próbálja sírva megvédeni a még nyitott fülű embereket? A Mária-tisztelet tehát nem elhagyható, régi, maradi szokás, a Szűzanyát ábrázoló művészi alkotások, ikonok nem idejétmúltak. Mária nélkül az emberiség minden állatnál állatibb lesz, visszafejlődik színvonalatlan, értéktelen állapotba, amely mögött anarchia és diktatúra leselkedik

Részlet: Christa Meves

Szükségünk van-e még ma is Máriára? c. írásából

Gyermekoldal

Gyermekmaros

Országos ifjúsági találkozón voltunk Nagymaroson október 3.-án.

A Nagymarosi Ifjúsági Találkozó a magyar katolikus fiatalok legnagyobb múltra visszatekintő - 1973 óta létező -, évente kétszer megrendezett országos lelkinapja.

A szervezők célja a Magyar Katolikus Ifjúság összefogása, és a keresztény értékek megerősítése.

A következő találkozó időpontja:

2010. május 15.

Gyermekmaroson: Klipner Sanyika

„Kősziklára épített oltár”

HÍRLEVELEK

A Szelevényi Jézus Szíve

Római Katolikus Egyházközség kiadványa

Felelős kiadó: Lengyel Zsolt plébános

Postacímünk: Római Katolikus Plébánia,

5475 Csépa, Rákóczi u. 9. Tel./Fax.: 56/323-155

www.csepa.vaciegyszegye.hu